

ტიპი, ტიპი, ტიპი!

რა შეიძლება ითქვას მოსკოვის „სპარტაკის“ როგორ შეიძლება მისი დახასიათება?

ჩემი პიროვნება შეიძლება არ ხდებოდეს. თანამედროვეობა მოივლენათა ილბიანი მსგავსების შედეგად, ჩემი პიროვნება კი — ნურას უკაცრავად ასე რომ, სპარტაკულთა შარშანდელი ტრიუმფი და თქონს მედლები საფეხებით კანონზომიერი შედეგია იმ დიდი ძვრებისა, რომლებიც კოლექტივში მოხდა.

გუნდის ხელმძღვანელობამ კოლექტივში თავი მოუყარა პერსპექტიულ ახალგაზრდობას, გამთავრობო იგი დუბლიორთა ბრძოლებში და შემდეგ თამაზად მისცა ადგილი ძირითად შემადგენლობაში იმ ასაკგადაცლებული ფეხბურთელების ნაცვლად, რომლებიც ერთ ადგილას ყინავდნენ „სპარტაკის“ და წინსვლის საშუალებას არ აძლევდნენ. გაიხსენეთ: სპარტაკელები 1957 წელს VII ადგილზე იყვნენ საკავშირო ჩემპიონატში, შემდეგ II ადგილზე გადაინაცვლეს და შარშან ჩემპიონებიც გახდნენ.

ვინაა ეს ახალგაზრდობა? ლოჩევი, კალინოვი, პაპაივი, აბრამოვი, ვეხევი, სილაგაძე. ნიჭიერი ფეხბურთელები, რომელთაგან ნაწილი სსრ კავშირის პირველ ნაკრებშიც შედის.

მაგრამ ჩემპიონობას ეს ახალგაზრდობა ვერაფრით შეუძლებელია ვერ მი-ალწვდა, კოლექტივში რომ არ ყოფი-ლაყენენ გამოცდილი ფეხბურთელები, რომლებმაც დიდი ფეხბურთის რთული სკოლა განკლეს და მისი რთული ხე-ლოცვების ყველა საიდუმლოებას იცნო-ბენ: ჰუსაინოვი, ლოგოფეტი, ივანოვი, ოსიანი და, რა თქმა უნდა, მკარე კავაშაშვილი, რომელსაც კოლექტივი დიდად უნდა უმადლოდეს თავის ჩემ-პიონობას.

ესე იგი, „სპარტაკი“ ახლა წარმო-ადგენს ახალგაზრდობისა და გამოცდი-ლების, ენერჯისა და ჰკუსის ბედნიერ ნაერთს, რომელიც მას უმაღლეს სპორ-ტულ მწვერვალზე აპყრობინებს.

მაგრამ წლებიანდელი ჩემპიონატის სტარტი? გაჭირვებით მოთვებული 2 ქულა ქუთაისისა და გრეგანში? რას უნ-და მივაწეროთ ეს — სათანადო ფორ-მის არყოფნას. შემთხვევითობას, მო-თამაშეთა მოუზადებლობას?

ძნელი სათქმელია. შეუძლებელია ასეთ ძლიერ მოთამაშეებს ასე უცებ დაეკარგათ ფორმა. იტყობა, თავს იჩენს ტრადიციული სპარტაკელები თან-დათან, მეთოდურად აღწევენ ხოლმე თავიანთ საბრძოლო კონდიციებს და სამხრეთში ჩატარებულ პირველ მატ-ჩებში მუდამ კარგავენ ქულებს. ასეა ყოველ წელს, ასე მოხდა ახლაც.

მაგრამ მატჩსა და მატჩს შორის დი-დი განსხვავებაა. არც ქუთაისში და არც გრეგანში სპარტაკელები არ იქნე-ბოდნენ ისე მობილიზებული, როგორც თბილისში — ბრინჯაოს მედალოსნებ-თან შეხვედრაში. სარ ფორმისი თუ არა, ასეთ დროს თამაშს მისივე ყვე-ლაფერს: მთელ ძალას, ენერჯიას, უნარს.

უდავოდ, ასე მობილიზებული იყო ჩემპიონი, 27 მარტს და გუნდის ხელ-მძღვანელებს ეს არც დაუფარავთ მატ-ჩის შემდეგ: ეს ჩვენი წლებიანდელი სა-სუეტესო თამაში იყო.

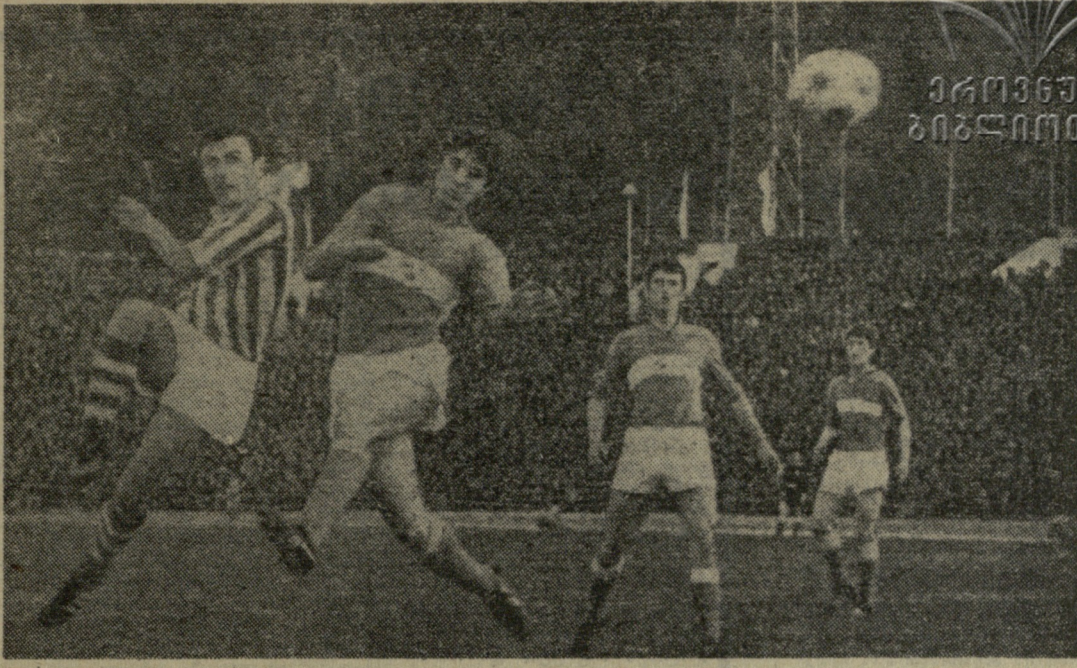
რა დაუპირისპირებს თბილისელებმა მოწინააღმდეგეს ამ დღეს? პირველ ტაიმში ბეკრი გერაფერი, დინამოელებ-ში თამაშობდნენ ინდივიდუალურად, უსუსტა: გადაცემებით. ისინი ნერვიუ-ლობდნენ, შუა მინდორში ჯგუფდუ-ბოდნენ და, რაც მთავარია, ნელ ტემპ-ში მოქმედებდნენ. იყო ორი-სამი მო-მენტე, როცა მეტრეველმა მთელი სის-წრაფი ჩართო. მას სხვებმაც აუბეს მხარი და სტუმრების რიგებიც წაშვე-აირია. მაგრამ, ეს „ორი-სამი“ ისეთ მატჩში, როგორც პარასკევს იყო, უკ-მარია. საჭიროა მეტი, გაცილებით მე-ტი!

აი, ეს „გაცილებით მეტი“ თბილი-სის „დინამო“ შესვენების შემდეგ შეს-თავაზა ჩემპიონს და პირველი ტაიმის

წყვეტილი, დამხრუჭებული თამაშიდან სასახიც არ დარჩა. ახლა ყველაფერი, რასაც თბილისელები აკეთებდნენ, ინ-დივიდუალური თამაში იყო ეს, თუ კომბინაცია, და ცვიდან შეტევაზე გა-დასვლა თუ სხვა რამ, კეთდებოდა უკი-დურესად სწრაფად, შეუჩერებლად, ერთ მოლიანობაში.

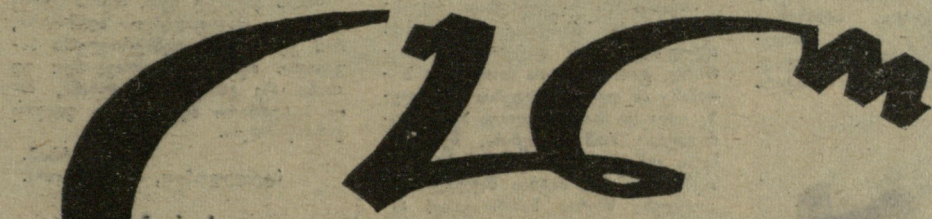
ტემპი, ტემპი, ტემპი! აი, რამ მოუ-ტანა დინამოელებს გამარჯვება, რამ მოუსპო მოსკოველებს საშუალება შუა მინდორში დინამო ეწარმოებინათ პო-ზიციური მანევრები და დროზე გადაე-კეტათ გზები მეტოქის იერიშისას. რო-ცა თბილისის „დინამო“ ასეთ ტემპში, ნამდვილი ექსტაზით თამაშობს, გრძელი გადაცემებით, სწრაფი გარღვევებით ფლანგებთან და ცენტრში, მასთან ბრძოლა ძნელსე ძნელი საქმეა.

და „სპარტაკიც“ ვერ გაუძლო. ჯერ კიდევ 46-ე წუთზე გაითამაშეს ძმებმა ნოდებმა კომბინაცია, რომელსაც მოს-კოველმა მეტოქემ და მკარემ თვა-ლიც ვერ მოასწრეს. ლეგანი მარცხენა ფრთაზე გაიჭრა, ზედ კართან მიაწო-და, გვიმ კი არ დააყოვნა და ტანით

პროფესორი გიგლიოთიქა

პროფესორი ვეალა ძვენიძე, შეარტიდით!

საპ. სსრ მინისტრთა საბავსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირთა რესპუბლიკური საბავს ორგანო

LELO Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

1970 წ. მარტი. კვირა. შანი 3 აბა.

გაზეთი გაიცემის 1984 წლის 13 აპრილიდან

შეიტანა ბურთი ბადეში მკარე კავაშა-შვილის გეგრდით — 1:0.

იმ მომენტიდან დაიწყო დინამოელებ-თან ნამდვილი თამაში. მეტრეველს მარ-ტო ლოჩევი ვერ აუღიოდა და მას სულ უფრო მეტად სჭირდებოდა პარტ-ნიორების დახმარება. მარცხენა ფრთა-ზე სწრაფ გადაიღო ლ. ნოდია, ცენტ-რში — გ. ნოდია, ნახევარდაცვა (კუ-ტივადე, ასათიანი, პეტრიაშვილი) შე-ტევის მკარე სახს ქმნიდა, რომელიც თითქმის ყველში მისდევდა თავდას-მას დაკავში ყველა მოთამაშე თავის ადგილას იყო და დაუყოვნებლივ გზა-ნიდა ბურთს სპარტაკულთა საჯარი-მოსკენ.

მძიმე ტვირთი დააწვა კავაშაშვილს. მას ზედიზედ მოუხდა რამდენიმე უძნე-ლესი ბურთის აღება, მაგრამ 79-ე წუთზე მკარე ისე უძღური აღმოჩნ-და ესმნა თავისი გუნდი, როცა კუტი-ვაძემ მეტრეველმა და პეტრიაშვილმა კუთხურ მოწოდება გაითამაშეს. პეტ-რიაშვილმა დაბალ ნახტომში თავით ჩაჭრა ძნელი ბურთი კარის შორეულ კუთხეში, ძელისკენ და მოსკოველთა დამარცხებაც რეალობად იქცა.

ეს კანონია, როცა თბილისის „დინამო“ მაღალ ტემპში თამაშობს, მას-თან ბრძოლა უძნელესი საქმეა. ამ ტემ-პის მარცხების ნათელი დემონსტრაცია იყო 27 მარტის მატჩის 2 ტაიმში პირველი — 0:0 მკარე — 2:0. ამიტომ ყო-ველთვის ასე უნდა ვითამაშოთ — ტემპში, მხოლოდ ტემპში!

ბ. კორკობა.

ს უ რ ა თ ზ ე: მოსკოვის „სპარ-ტაკთან“ მატჩის მომენტი. იერიშ-ზეა ვ. ნოდია.

ფოტო მ. ზარგარიანი.

თბილისის „დინამოს“ ისტორიასთან, მის წარმა-ტებებთან განუყოვლად და დაკავშირებული ორი ბრწყინ-ვალე ქართული ფეხბურ-თელი, ე. წ. მესამე თაო-ბის შესახიზსავი წარმომა-დგენლების, სპორტის დამა-სახურებელი ოსტატების შოთა იამანიძისა და სერგო კოტრიკაძის სახელები. ვინ მოთვლის რამდენი დიდოს-ტატური მატჩი აქვთ მათ ჩატარებული თბილისის „დინამოს“, საქართველოს ნაკრებსა, თუ სსრ კავში-რის ნაკრები გუნდების შე-სადგენლობაში, რამდენჯერ მოსულა ალტაელებში მკუ-რებელი. მათი შეუდარებე-ლი ოსტატობით. შ. იამანი-ძესაც და ს. კოტრიკაძესაც საუბროდ. იცნობენ სსრ კავშირისა და უცხოეთის სა-ფეხბურთო წრეები.

27 მარტს თბილისის „დინამოს“ და მოსკოვის „სპარტაკის“ კალენდარულ-ი მატჩის წინ თბილისის სპორტულმა სასოფადოებ-რიობამ სახვითო გაცილება მოუწყო ვეტერან ფეხბურ-თელებს. მათ სიტყვებით მიმართეს საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის თავმჯდომარემ, საკავშირო კატეგორიის მთავარმა ვ. ბაქანიძემ და საქართველოს ფიზკულტურის კომიტეტის ფეხბურთის სამმართველოს უფროსმა, სსრ კავშირის დამახურებელმა მწვრთნელ-მა დ. ცომბაიამ და გადასცეს ძვირფასი საჩუქრები.

ვესურეთო შოთა იამანიძესა და სერგო კოტრიკაძეს შემდგომი დიდი წარ-მატებები.

ს უ რ ა თ ზ ე (მარცხნიდან): შ. იამანიძე და ს. კოტრიკაძე ვაცილები-ბდრს.

ფოტო მ. ზარგარიანი.

ნაკრებებს ბიუსკეპით!

სსრ კავშირის ფედერაციის თავმჯდომარემ, საკავშირო კატეგორიის მთავარმა ვ. ბაქანიძემ და საქართველოს ფიზკულტურის კომიტეტის ფეხბურთის სამმართველოს უფროსმა, სსრ კავშირის დამახურებელმა მწვრთნელ-მა დ. ცომბაიამ და გადასცეს ძვირფასი საჩუქრები.

ვესურეთო შოთა იამანიძესა და სერგო კოტრიკაძეს შემდგომი დიდი წარ-მატებები.

ს უ რ ა თ ზ ე (მარცხნიდან): შ. იამანიძე და ს. კოტრიკაძე ვაცილები-ბდრს.

ფოტო მ. ზარგარიანი.

სსრ კავშირი თუ უვეცია?

სტოკოლმში, 27 მარტი. „ოქა-ნესკოფის“ ცნულის სარბილზე დღეს მხოლოდ ერთი მატჩი გაიმართა — ერთმანეთს შეხვდნენ სსრ კავშირისა და ჩეხოსლოვაკიის ჰოკეისტები. პირ-ველ წრეში დამარცხების შემდეგ ჩეხოს-ლოვაკიის ნაკრები რეგანში წყურვი-ლით გამოვიდა საასპარეზოდ, მაგრამ მის სურვილს ასრულება არ ეწეოდა.

პირველ პერიოდში თანაბარი ბრბო-ლა მხოლოდ პირველ ხუთ წუთს მიმ-დინარეობდა. მას შემდეგ კი, რაც მე-7 წუთზე სტარშინოვმა პირველი შაიბა გაიტანა მეტოქის კარში, საბჭოთა გუნ-დის უპირატესობა თანდათან გამოიკვე-თა. მე-15 წუთზე პეტროვმა ანგარიში ორამდე გაზარდა.

მეორე პერიოდში საბჭოთა ჰოკეის-ტები ანგარიშის შენარჩუნების მიზნით შაიბას დიდხანს და ოსტატურად ათა-მაშენდნენ. ჩეხოსლოვაკელებმა ვერა-ფერი გააწყვეს შესახიზსავად მოთამაშე მეტოქესთან, მაშინაც კი, როცა რიგო-ბრივი უპირატესობა მათს მხარეზე იყო. უფრო მეტიც: ფინსოვმა (მე-9 წ.) და ვიკულოვმა (მე-17 წ.) კიდევ 2 შაიბა გაიტანეს — 4:0.

მესამე პერიოდში საბჭოთა მეკა-რუსთან პირისპირ დარჩენილმა სრბა-ტში ერთი შაიბა გაეჭიოთა, მაგრამ წუ-თის შემდეგ ვიკულოვმა ანგარიში 5:1 გასადა.

ამ მატჩის მოგებით საბჭოთა ჰოკეის-ტებმა უარეს შემთხვევაში გაინაღდეს მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის მედ-ლები. თუ შედეგები სვალ პოლიონელებს დაამბობენ, მაშინ ბოლო მატჩში საბჭოთა ჰოკეისტებისთვის შევეციის ნაკრებთან ფრცხ ხელსაყრელია მსოფ-ლიო ჩემპიონობის შესახარჩუნებლად, ხოლო შედეგს მხოლოდ მოგება აძ-ლევთ ხელს.

შავთამაშების ცხრილი

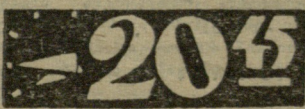
შეჯიბრება 28 მარტისთვის

	თ.	ფ.	წ.	შ.	კ.
სსრ კავშირი	9	8	0	1	65 — 10
შვეიცრია	8	6	1	1	89 — 17
ჩეხოსლ.	9	5	1	3	44 — 25
ფინეთი	8	4	0	4	23 — 83
გერმ.	8	0	1	7	11 — 45
ბოლონეთი	8	0	1	7	8 — 60

ს უ რ ა თ ზ ე: სსრ კავშირი-სა და ჩეხოსლოვაკიის გუნდების მატჩის მომენტი. საბჭოთა ჰოკე-ისტები ულოცავენ ვიკულოვს შა-იბის გატანას.

ტელეფონი ვ. უნ და-სინისა (საკდესი).

16 ფინალისტის საჩემნი

ბრაზილია — ჩილი 2:1

რიო-დე-ჟანეირო, 28 მარტი. ბრაზილიის ფეხბურთელთა ნაკ-რებმა კვლავ დაამარცხა ჩილის ეროვნული გუნდი, ამჯერად — 2:1. თა-ნაც, „მარაკანას“ სტადიონზე გამართულ მატჩში სამივე ბურთი მასპინ-ძლებმა გაიტანეს: 2 — ჩილიელთა კარში ალბერტომ და რიველინომ, 1 — საკუთარში — გერსონმა. 38-ე წუთიდან გუნდებში 9-9 ფეხბურთე-ლი დარჩა: ათწუთიანი არეულობის შემდეგ მინდვრიდან გააძევეს ბრა-ზილიელები უაირვანიო და რობერტო, ჩილიელები — აუბე და სილვა. „ჩვენი გუნდი არც მორალურად, არც ფიზიკურად არ არის მზად მსოფ-ლიო ჩემპიონატში მონაწილეობისთვის... სუსტ მეტოქესთან თამაშის დროს ჩვენი თავდასხმელება პირველი 30 წუთის განმავლობაში ერთ- მანეთს გადასცემდნენ ბურთს და არაფერი მოიპოქმედეს ჩილიელთა კარის ასაღებად“, — ასეთი კომენტარები გაუკეთეს ამ მატჩს ბრაზი-ლიელმა ყურწალისტებმა.

